

A SZERZŐKRŐL

Gulyás Sándor 1974-ben született Kiskunfélegyházán. Diplomáját a Szegedi Tudományegyetemen szerezte földrajz-földtan, angol nyelv és irodalom szakon, illetve földtudományból doktorált. Tanulmányai során ERASMUS ösztöndíjjal 3 hónapot töltött a Genti Egyetem Földtani Tanszékén, majd egy tanévre Fulbright posztgraduális hallgatói ösztöndíjként a Wisconsini Egyetem Földtani és Geofizikai Tanszékére került. Jelenleg a Szegedi Tudományegyetem Földtani és Őslénytani Tanszékén dolgozik, mint egyetemi adjunktus. Tudományos érdeklődésének középpontjában a késő-harmad, negyedidőszaki képződmények tengeri és édesvízi puhatestűinek paleoökológiai, paleobiológiai vizsgálata, a kvantitatív módszerek alkalmazási lehetőségei a paleoökológiai vizsgálatokban, valamint a negyedidőszaki szárazföldi és tavi sorozatok komplex környezettörténeti és geoarcheológiai vizsgálata áll. Számos hazai és nemzetközi szakmai szervezet tagja (Magyarhoni

Földtani Társulat, a Fulbright Alumni Társulat, a Geological Society of America, a Paleontological Society, a World Archeological Congress, a European Geosciences Union, az International Council for Archeozoology Malakológus munkacsoport, European Association of Archeologist). 1999 és 2007 között a SOOSIANA Magyar Malakológiai Folyóirat szerkesztője, fordítója és nyelvi lektora. Eddigi kutatási eredményeit számos tudományos cikk, könyvrészlet, tanulmány fémjelzi, melyekben szerző, illetve társszerző. Több hazai és nemzetközi fórumon mutatta be kutatási eredményeit előadás, illetve poszter keretében az Egyesült Államoktól, Ausztrálián, Új-Zélandon keresztül számos európai országig. Kétoldali kutatási csereprogram keretében rövid időt töltött az Egyesült Államokban, Észtországbán és Kinában. Kutató, oktató munkája mellett alapvető szerephez jut a tudományos népszerűsítés is. Két Delta és egy Innováció tudományos kisfilm szereplője.

Sümegi Pál (balról) és Gulyás Sándor

A szerzők a Taupo-tó partján háttérben Mordor (Tongariro Nemzeti Park) vulkánjaival, Új-Zéland (a szerzők felvétele)

Sümegi Pál 1960-ban született Tapolcán. Biológia-földrajz szakos középiskolai tanárként végzett a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen (ma Debreceni Egyetem) 1986-ban. Életpálya választásában *Jakucs Pál* ökológus akadémikus, és *Borsy Zoltán*, *Kordos László*, *Krolopp Endre*, *Hertelendi Ede* professzorok játszottak döntő szerepet. Az egyetem elvégzését követően Alma Materre Ásvány- és Földtani Tanszékén dolgozott tanársegédként majd adjunktusként, ahol hallgatóival együtt a negyedidőszaki löszterületek, üledékgyűjtő medencék, elsősorban lápok és tavak, valamint régészeti lelőhelyek sokirányú üledékföldtani, őslénytani és geo-

kémiai vizsgálatát kezdte el. Kutatásaikat előbb *David Bennett* és *Katherine Willis* angol, majd *Alasdair Whittle* angol, *Liping Zhou* kínai, *Michael Zech*, *Ulrich Hambach*, *Ludwig Zöller* német, *Slobodan Markovic* szerb kutatókkal közös projektekben nemzetközi szintre is kiterjeszthették. A nemzetközi munkacsoportokkal közösen végzett kutatások nyomán új paleoklimatológiai, ös-környezeti rekonstrukciós, és flóra-, fauna-, talaj- és felszínfejlődési, paleolimnológiai, geoarcheológiai, valamint paleobiogeográfiai modelleket és sztratigráfiai rendszert dolgozott ki a Kárpát-medencebeli negyedidőszaki képződmények vizsgálata és elemzése alapján. Kidolgozta a paleo-

szikesezés rekonstrukciós lehetőségeit és részt vett a Hortobágyi és a Körös-Maros-vidéki Nemzeti Parkok területén a pleisztocén és holocén szikes szintek, valamint a Kárpát-medencei pleisztocén végi erdőrefúgiumok bizonyításában, a pannóniai erdőssztyepp fejlődésének új modellezésében, a Kárpát-medencei tavak, lápok fejlődésének, valamint a neolitizáció környezeti feltételeinek tisztázásában. Egyetemi doktori értekezése (1989) és kandidátusi dolgozata (1997) védését követően 2003-ban habilitált, majd 2009-ben megszerezte az MTA doktori címét. 2000

januárjától a Szegedi Tudományegyetem Földtani és Őslénytani Tanszékének vezetője, előbb egyetemi docensként, 2011-től pedig egyetemi tanárként. Ezzel párhuzamosan az MTA Régészeti Intézetben dolgozik féléllású tudományos főmunkatársként. A Debrecenben megkezdett negyedidőszaki környezettörténeti és régészeti geológiai kutatást-oktatást sikerült Szegeden műhelymunkává alakítani. Ennek részeként elvégezte Szegeden a régész szakot és 2010-ben sikeresen megvédte a mezolitik lelőhelyek, és környezetük feldolgozását bemutató MA diplomamunkáját.